

ת"פ 36517/11/19 - מדינת ישראל נגד אלכסנדר אוסטרובסקי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 36517-11-19 מדינת ישראל נ' אוסטרובסקי
תיק חיצוני: 246394/2016

לפני כבוד השופטת דנה מרשק מרום
המאשימה מדינת ישראל
נגד הנאשם אלכסנדר אוסטרובסקי
ע"י ב"כ עוה"ד אופיר פחימה ומיכאל סטופ
ע"י ב"כ עוה"ד קובי מרגולוב

גזר - דין

כתב-האישום

1. הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, והורשע בעבירה של **לקיחת שוחד** לפי סעיף 290(א) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין").

2. מעובדות כתב האישום המתוקן עולה, כי הנאשם, מהנדס במקצועו, עבד בחברת "עדי הדר בע"מ", אשר זכתה במכרז מטעם המשרד הבינוי והשיכון (להלן: "המשרד") לפיקוח על קבלנים שזכו במכרזים של המשרד - ובתפקידו זה היה עובד ציבור. מנהלו העקיף אל הנאשם היה גדי רייבון (להלן: "רייבון"), אשר שימש מנהל החטיבה הטכנית במחוז מרכז במשרד, והיה עובד ציבור במשך כ- 22 שנים.

במסגרת עבודתם המשותפת נפגשו הנאשם ורייבון לשיבות עבודה, כשרייבון היה מאשר לנאשם אומדני פרויקטים, התקדמויות ביצוע, וכיוב'.

במסגרת תפקידו היה על הנאשם לוודא, כי הקבלנים עובדים בהתאם לתכנית העבודה, ובודק שהקבלנים מספקים את הכמויות כפי שמתחייב בתנאי המכרז. ככל שהיתה התאמה בין הכמויות שסופקו בשטחי הפרויקטים לבין הנדרש בתנאי המכרז, חתם הנאשם על חשבון הביצוע של הקבלן והעבירו לתשלום למשרד.

בהנחייתו של רייבון, חרג הנאשם ממסגרת תפקידו המתואר לעיל, בכך שבאמצעות השכלתו ההנדסית פעל במטרה לסייע לקבלנים שונים להפחית בעלות עבודתם, והכל במהלך התקופה שבין 2012 ל- 2014. בתמורה לסיוע האמור, נפגשו רייבון והנאשם בהזדמנויות שונות במשרדו של רייבון בתל אביב, או במשרדו של הנאשם

באתר הבנייה ביבנה. בהזדמנויות אלה הכניס רייבון לתוך תיקו האישי של הנאשם כספי מזומן בסכום כולל של אלפי ₪.

3. גובש הסדר טיעון, במסגרתו סוכם שהמאשימה תעתור לעונש של 12 חודשי מאסר וההגנה תעתור לעונש של עבודות שירות, לצד חילוט מוסכם של 90 אלף ₪.

4. יצוין כבר, כי רייבון הורשע בכתב אישום מתוקן בעבירות של לקיחת שוחד, מתן שוחד והלבנת הון, והוטל עליו עונש מוסכם של 44 חודשי מאסר בפועל לצד חילוט של כ- 6 מיליון ש"ח.

גזר-דין נוסף בפרשה ניתן בעניינו של גלעד פונק [להלן: "פונק"], במסגרת ת.פ. 54511-09-19 (מחוזי-מרכז), אשר הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של לקיחת שוחד וסיוע להלבנת הון. בית-המשפט אימץ את הסדר הטיעון שהוצג על-ידי ב"כ הצדדים, וגזר עליו עונש מוסכם של 9 חודשי מאסר לנשיאה בדרך של עבודות שירות לצד חילוט על סך 150000 ₪ (ראו נ/1).

ראיות לעונש

5. מטעם התביעה לא הוגשו ראיות לעונש, והמדובר בנאשם ללא עבר פלילי.

6. מטעם ההגנה הוגש סיכום טיפול פסיכולוגי מיום 16.11.22 (נ/2). בשל צנעת הפרט לא אפרט את כל הנאמר בסיכום זה. אציין, שלדברי הנאשם ועורך דינו, הנאשם הגיב במהלך חקירתו במשטרה (שנערכה ב- 2017) במצוקה נפשית וחרדה, בעקבות עלייה בלחץ הדם אושפז, ומאז סובל ממצב חרדתי, מצב רוח ירוד והפרעות בשינה. כיום, לאחר 4 שנים הטיפול הוא בעיקר תמיכתי, אך עדיין הנאשם מצוי במצוקה נפשית ברמה בינונית וקיימת סבירות גבוהה שמאסר בפועל יביא להחמרה ניכרת במצב הנפשי.

כן הוגש מסמך מחברת "עדי הדר" (נ/3) ממנו עולה, שהנאשם המשיך לעבוד בחברה עד לאחרונה ופוטר רק לאחר גיבוש הסדר הטיעון.

טיעוני הצדדים

7. עתירת התביעה מבוססת על מדיניות הפסיקה של בית-המשפט העליון לפיה, בעבירות מסוג זה העונש הראוי הוא של מאסר בפועל, במיוחד לאחר התיקון בחוק העונשין במסגרתו הוחמרה הענישה הקבועה לצד הוראת החיקוק של מקבל השוחד ל- 10 שנות מאסר.

אשר לנסיבות הקשורות לביצוע העבירה נטען, כי הנאשם שימש כידו הארוכה של רייבון, שהוא הנאשם המרכזי בפרשייה. הנאשם כשל בכך שנטל כסף לכיסו, כאשר לא מדובר במעידה חד פעמית, והוא נטל כספים במספר

הזדמנויות. הסכום שנטל אינו מן הגבוהים, אך החומרה המוסרית והערכית היא בעצם נטילת כספים לכיסו, כשהוא פעל במטרה לסייע לקבלנים שונים להפחית בעלות עבודתם בין השנים 2012 ל-2014.

באשר לשיהוי בהגשת כתב-אישום הוסבר, כי הפרשייה נחשפה רק בשנת 2017 בעקבות מידע מודיעיני, בוצעה חקירה מקיפה והוגשו שמונה כתבי אישום. משטרת ישראל והפרקליטות השקיעו מאמצים רבים כדי לפצח את הפעילות העבריינית, אך הוסכם שיש לחלוף הזמן משמעות מבחינת הענישה.

ב"כ המאשימה עתר למתחם עונש הולם שנע בין 9 - 24 חודשי מאסר בפועל.

לגישת התביעה, עונשו של הנאשם אינו צריך לעמוד על הרף התחתון של המתחם, שכן לא עבר תהליך שיקומי, לא מדובר במי שהודה בהזדמנות ראשונה, והשיקולים הנוגעים למצבו הבריאותי צריכים לסגת מפני האינטרס הציבורי.

ב"כ המאשימה התייחס לעניינו של פונק ונטען, כי עניינו חריג ושונה בין היתר בשל מצבו הבריאותי החריג, הודאתו בהזדמנות הראשונה ושיתוף הפעולה שלו בזמן החקירה.

על כן, עתר כאמור לעיל, להשתת מאסר לתקופה של 12 חודשים, לצד מאסר על תנאי וחילוט מוסכם.

8. ב"כ הנאשם היפנה לגזר הדין בעניינו של פונק (נ/1) ולטיעוני המדינה שם. בעניינו של פונק גובה כספי השוחד עמד על סך 20 אלף ₪, חולט סכום של 150 אלף ₪, ופונק היה כבן 67 בעת האירועים. עוד הדגיש, כי פונק הורשע לא רק בלקיחת שוחד, אלא גם בסיוע להלבנת הון, והקונסטרוקציה הפלילית מובהקת יותר, כאשר פונק היה עובד של המשרד ורייבון היה משלם לו בכל פעם: פונק אישר חשבוניות של קבלן מסוים, ורייבון היה משלם לו 5000 ₪ עבור חשבונית. אשר למצבו הבריאותי של פונק ציין, שהוא נמצא כשיר לבצע עבודות שירות, בגזר-הדין לא צוין דבר על אודות מצבו הבריאותי ולא הוגש מסמך בעניין זה. לעומתו, היפנה הסניגור למסמך שנערך על-ידי הפסיכולוג של הנאשם, ממנו עולה שהנאשם נמצא בטיפול משנת 2017, מאז שחרורו מהחקירה לאחר שהובהל לבית חולים בחשד לאירוע לבבי. בנוסף, המשיך לעבוד בחברה שנים רבות, גם לאחר חקירתו, עד ליום בו הודה והורשע בתיק זה.

יש ליתן משקל ממשי לשיהוי, כאשר הפרשה נחשפה בשנת 2017, כך שחלוף הזמן נע בין עשור לשמונה שנים מתום הפעילות הפלילית שהניבה שוחד של אלפי ₪, ומאוקטובר 2014 ועד יוני 2017 (פרוץ החקירה) פסקו היחסים המתוארים בכתב האישום בין הנאשם לבין רייבון.

ב"כ הנאשם טען, כי מחולל הפשיעה היחיד בפרשת רחבת ההיקף הוא רייבון, אשר שימש בתפקיד בכיר יחסית, והחילוט של מיליוני ₪ מצביע על מהות מעשיו במהלך השנים בהן עבד והיה ממונה על אנשים רבים כמו הנאשם, אותו הכיר במשך עשרות שנים.

הוסיף הסניגור ועדכן, כי גם נגד אשתו של הנאשם הוגש כתב אישום בעבירה של סיוע להלבנת הון, בכך שהפקידה בחשבונם הפרטי את כספי שוחד שרייבון קיבל, לא ידעה שאלו כספי שוחד וגם היא נוצלה. עונשה הועמד על מאסר על תנאי וחילוט של 120 אלף ₪, והיא פוטרה ממשרד החינוך ללא פנסיה. התוצאה היא,

שהתא המשפחתי של הנאשם שילם לקופת המדינה 210 אלף ₪, כאשר לפי כתב האישום של אשתו היא לא קיבלה כל תמורה, והנאשם קיבל אלפי ₪. למכלול המחירים ששילמה משפחתו של הנאשם, הזכיר הסניגור כי כפי שעלה במהלך שמיעת הראיות, גם בנו של הנאשם נעצר.

ב"כ הנאשם טען, כי למרות מצבו הבריאותי של הנאשם הוא נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות, כך שאם יתחיל לבצע בקרוב עבודות שירות לתקופה ממושכת, יהיה בסופן בן 74. כשעורכים איזון בין מכלול השיקולים, נראה שחילוט של 90 אלף ₪ ועונש של מאסר בעבודות שירות לתקופה המקסימלית, לצד המחירים האישיים והרפואיים ששילם הנאשם, מביאים לכך שלא ייגרם נזק לציבור אם הנאשם ישא את מאסרו בעבודות שירות, כמו הנאשם האחר פונק, שהורשע בשתי עבירות, ומעשיו היו יותר מתוחכמים.

9. בדברו לבית-המשפט מסר הנאשם: "אני מצטער על השגיאות הטעויות שעשיתי בחיים שלי ואני מבקש כבוד השופטת להתחשב בגיל שלי ושאני עוד קצת עשיתי בשביל מדינת ישראל, הייתי מתנדב במשטרה, יצאנו בלילות עם הנשק, היה אימון נתנו לנו נשק. חוץ מזה בעבודות שלי בניתי די הרבה שכונות, עשרות אלפים אנשים גרים היום, כל השכונות היו בגבולות האומדנים, אף פעם לא היה גרעון, זה דבר ראשון שתמיד מנסים לקבל. והשכונה האחרונה היוקרתית ביבנה שהיא היום דוגמה להרבה עבודות שעשינו היום. זו השכונה היחידה שסיימתי עם פלוס והחזרתי לקופת משרד השיכון 47 מיליון ₪ כולל מע"מ. את המאזן האחרון יש אצל העורך דין שלי, אני מבקש לקחת את זה בחשבון שאני בחיים לא עשיתי נזק למדינה" (עמ' 107 לפרוטוקול).

דין והכרעה

10. הערך החברתי המוגן המרכזי בו פגע הנאשם עניינו שמירה על טוהר המידות של עובדי ציבור, על פעילות תקינה של המנהל הציבורי ועל אמון הציבור.

בע"פ 1188/20 מדינת ישראל נגד ניקשוילי [6.1.22] (להלן: **עניין ניקשוילי**), עמד המשנה לנשיאה (כתוארו אז) כב' השופט הנדל, על הערכים המוגנים בעבירת השוחד:

"עבירות השוחד משובצות כיום בפרק ט' לחוק העונשין שכותרתו 'פגיעות בסדרי השלטון והמשפט'... מיקומה ה'גיאוגרפי' של עבירת השוחד בתוך חוק העונשין איננו מקרי. הוא מצביע על שלושה ערכים מרכזיים, שעליהם מבקשות עבירות השוחד להגן: טוהר המידות של עובדי הציבור; פעילותו התקינה של המנהל הציבורי; ואמון הציבור. כפי שצינתי בע"פ 4456/14 קלנר נגד מדינת ישראל, פסקה 2 לחוות דעתי (29.12.2015):...

'פגיעה בערכים אלו - כמוה כפגיעה בסדרי השלטון והמשפט. המכנה המשותף של ערכים אלו הוא עובד הציבור. הוא שחקן מרכזי ביסודות העבירה. נוכחותו שזורה לכל

אורך הפרק המכיל את עבירות השוחד.

שלושת הערכים שלובים, כמובן, זה בזה. עובדי הציבור נדרשים לפעול בהגינות וביושר לטובת האינטרס הכללי של תושבי המדינה. במצב הרצוי, הציבור הרחב מאמין כי כך אכן נוהגים אלו המכונים עובדי ציבור. אמון זה הוא תנאי הכרחי לקיומם של חיי חברה תקינים, ולהתנהלות הסדירה של המשטר הדמוקרטי. שוחד, לעומת זאת, עלול להביא לכך שעובד הציבור יפעל לקדם אינטרסים פרטיים. התפשטותה של תרבות השוחד מדרדרת, ואף בצעדי ענק, את איכות השירות הציבורי ואת האמון שהציבור הרחב רוחש לעובדי הציבור. מכאן הצורך לקבוע איסור פלילי ברור על עבירות השוחד, בגלגוליהן השונים. יש להבטיח כי עובד הציבור יגשים את תפקידו כנדרש, ויפעל על פי הכללים ואמות המידה הראויות" (בפסקה 11).

11. בחינת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט(א) לחוק העונשין מעלה, כי ניתן לראות מימד מסוים של תכנון ותחכום במעשיו של הנאשם, שהוא מהנדס במקצועו, בעת שעבד בחברה עבור המשרד, אשר תפקידה היה לפקח על קבלנים שזכו במכרזים של המשרד. בהנחייתו של ריבון - שהיה מנהלו העקיף, והנאשם המרכזי והדומיננטי בפרשה, עובד ציבור בתפקיד בכיר למדי במשרד, חרג הנאשם מתפקידו ופעל לסייע לקבלנים להפחית בעלות העבודה, כמפורט בכתב-האישום. ההתנהלות הפלילית נמשכה במהלך כשנתיים, בתקופה שבין 2012 - 2014, ובתמורה לסיוע האמור, נפגש הנאשם עם ריבון במשרדו של האחרון בהזדמנויות שונות או במשרדו של הנאשם, וריבון הכניס לתוך תיקו האישי של הנאשם כסף מזומן בסך אלפי ₪.

חלקו של הנאשם בפרשה כולה הוא נקודתי, סכום השוחד אינו בין הגבוהים, וחרף האמור, הפגיעה בערכים המוגנים היא ממשית נוכח ניצול משרת הפיקוח אותה היה אמור לבצע למען המדינה.

12. לעניין מדיניות הענישה, ייאמר באופן כללי, כי בית-המשפט העליון העביר במשך השנים מסר ברור בדבר חומרת התופעה והצורך להחמיר בענישה כנגד עובדי ציבור שחטאו בשחיתות. החשיבות לענישה קפדנית בתחום זה מתחייבת לא רק מחומרת העבירות והשלכותיהן, אלא גם מן הקושי הטמון, באופן טבעי, בגילויין (ראו לעניין זה: ע"פ 267/13 מדינת ישראל נגד אשכול לוי [23.6.13], בפסקה 13). קושי זה עולה במלוא עוצמתו כאן, כאשר הפרשה נחשפה בעקבות מידע מודיעיני רק בשנת 2017, והושקעו משאבים רבים בחקירת מעשי השוחד במשרד.

13. על מידת חומרתן של עבירות השוחד ניתן ללמוד גם מעמדת המחוקק, אשר במסגרת תיקון 103 לחוק העונשין משנת 2010, העלה את העונש הקבוע בצד העבירה בה עסקין מ - 7 שנות מאסר ל - 10 שנות מאסר, וכן את הקנס המירבי שניתן להטיל (ראו גם את דברי ההסבר לתיקון, לפיהם הוא נועד כדי לסייע במאבק בשחיתות באמצעות החמרת הענישה בעבירות השוחד - הצעות חוק 465 מיום 2.12.2009).

14. הצדק עם ב"כ המאשימה, כי ברגיל, מדיניות הענישה והמסר היוצא מבית-המשפט העליון מחייבים השתת ענישה של מאסר מאחורי בריח על מקבל השוחד, גם אם המדובר במתת שאינו גבוה במיוחד:

"עבירת השוחד, הן לגבי הנותן, ובוודאי לגבי המקבל, הינה עבירה קשה וחמורה. עסקין בעבירה של קבלת מתת על ידי 'עובד ציבור' ונתינתו לעובד כאמור. קשה להפריז בחומרת המעשה של עובד הציבור, אשר מחליט החלטות בעקבות קבלתו של מתת בכסף או בשווה כסף. הכלל, בכפוף לחריגים, לגבי המקבל, וכך גם לגבי הנותן, הוא שעליהם לרצות את המאסר בין כותלי הכלא. דווקא משום שהמעורבים בעבירות שוחד הם אנשים המכונים נורמטיביים, ובדרך כלל חסרי עבר פלילי, יש להחמיר עימם וזאת למען יראו וייראו. היינו, בעבירות כאלה יש ליתן משקל נכבד לשיקול בדבר הרתעה כללית. אכן, במקרה זה חלפה תקופה ארוכה מאז בוצעו מעשי העבירה ויש ליתן ביטוי לכך בעונש המושת, וכך אומנם עשה בית המשפט המחוזי. זאת ועוד, והדבר נוגע לכל הארבעה שבפנינו, השיקולים הפרטניים שיש ליתן להם משקל לצד הקולה מקבלים משקל נמוך יחסית לשיקול ההרתעה." (ע"פ 4115/08 גלעד נגד מדינת ישראל (24.1.11), פסקה 37 בפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) גרוניס).

15. המתחם שהוצע על-ידי ב"כ המאשימה - אשר נע בין 9 ועד 24 חודשי מאסר בפועל - מקובל עליי, וזאת על בסיס הפסיקה שהוצגה על-ידי ב"כ המאשימה ופסיקה נוספת בה עיינתי, הכל בשינויים המחויבים:

ע"פ 267/13 מדינת ישראל נגד לוי (23.6.2013) (הוגש על ידי התביעה): המשיב, גזבר ומזכיר מועצה מקומית בין השנים 2004 - 2008, היה מעורב בעבירות של קבלת שוחד וגניבה בידי עובד ציבור. במסגרת תפקידו, כשהיה מורשה חתימה מטעם המועצה, נהג המשיב לאשר תשלומים לקבלנים שביצעו עבודות עבור המועצה, לאחר קבלת אישור ממהנדס המועצה.

המשיב הודה במסגרת הסדר טיעון, כי בין השנים 2006-2008 קיבל שוחד בסך 20 אלף ש"ח מקבלן בניין שאיתו הייתה לו היכרות קרובה, כאשר בתמורה לקבלת השוחד הורה המשיב להעביר לקבלן סך של 150 אלף ₪ בגין עבודות שלא בוצעו בפועל. לשם כך ביקש המשיב ממהנדס המועצה לאשר את העבודות. על מהנדס המועצה הוטל עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, ובהליך ערעור, ובהסכמת המדינה, הומר העונש למאסר בעבודות שירות, בשל מצבה הבריאותי של אשתו.

נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 9 ל- 45 חודשי מאסר בפועל, ועל המשיב הוטל עונש מאסר של 12 חודשים, קנס בסך 20 אלף ₪ ופיצוי לקופת המועצה בסל 50 אלף ₪.

ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ועונשו של המשיב הוחמר ל- 20 חודשי מאסר בפועל. צוין, שאלמלא הנסיבות המקלות שכללו שיהוי לא מבוטל בהגשת כתב האישום, היה מקום להחמיר עם המשיב אף יותר.

ע"פ 4115/08 **גלעד ואח' נגד מדינת ישראל** (24.1.11): המדובר בפרשה בה הורשע נותן השוחד ועוד מספר נאשמים שקיבלו את השוחד והורשעו לאחר ניהול הוכחות. על עיצוני, בעל החברות ונותן השוחד, הוטל עונש של 18 חודשי מאסר בפועל.

בית-המשפט המחוזי השית על כל אחד מן המערערים שהורשעו בלקיחת שוחד עונש של 12 חודשי מאסר בפועל וקנסות.

בית-המשפט העליון קבע, שהיחס הפנימי בין מקבלי השוחד מצריך התערבות בענישה לאור העובדה, שמדובר בפערים גדולים בין סכומי השוחד שקיבלו המערערים, ויש לתת לכך ביטוי בענישה. נקבע שאין דינו של עובד ציבור המקבל שוחד בסכום של מאות אלפי ₪ כדינו של עובד ציבור המקבל אלפי ₪.

בעניינו של המערער - גלעד, שקיבל שוחד בסכום של 100 אלף ₪ לפחות, נקבע שאין מקום להתערב בעונש שהוטל עליו - 12 חודשי מאסר בפועל וקנס בסך 75 אלף ₪. לעומתו, המערער גולדרינג הורשע בלקיחת שוחד בסכום כולל שאינו עולה על 50 אלף ₪, ועונשו הופחת מ- 12 ל- 10 חודשי מאסר בפועל; המערער שמעוני לקח שוחד בסכום של אלפי ₪ בודדים, ועונשו הופחת מ- 12 ל- 7 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ (מחוזי חיפה) 14250-11-08 **מדינת ישראל נגד ערבה** (5.2.09) (הוגש על ידי התביעה): המשיב הורשע במסגרת הסדר דיוני בביצוע עבירות של לקיחת שוחד, מרמה והפרת אמונים. המשיב שימש כראש מדור מסחר אזורי בחברת החשמל, והיה אחראי לקבלת ופתיחת הזמנות חדשות לחיבור לרשת החשמל, לאחר בדיקת וקבלת האישורים הנדרשים. המשיב דרש ולקח שוחד ממספר חשמלאים בתמורה לפתיחת הזמנה בניגוד לנהלים, או בדיעה שלא היה למבנה אישורים מתאימים לחיבור, וקיבל שוחד בסך של כ- 6000 ₪, כאשר היה סיכום לקבלת 8000 ₪ נוספים. על המשיב הושת עונש של 6 חודשי מאסר בפועל.

ערעור המדינה לבית-המשפט המחוזי התקבל ועונשו של המשיב הוחמר ל- 18 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור לבית-המשפט העליון נדחתה, וצוין העונש שנגזר הולם את חומרתם הניכרת של המעשים ואת מדיניות הענישה הראויה (רע"פ 1650/09 **ערבה נגד מדינת ישראל** ((2.3.09)).

16. בהתחשב במתחם שנקבע ומדיניות הענישה המתחייבת, בנסיבות רגילות ראוי היה להטיל על הנאשם עונש המצוי בתחתית המתחם לנשיאה בפועל. המדובר באדם לא צעיר, ללא עבר פלילי קודם, אשר הוא ובני משפחתו שילמו מחיר של ממש בגין מעשיו הפליליים ברובד הכספי, האישי והבריאותי. לטעמי, אין מקום לזקוף לחובתו את העובדה שלא הודה בכתב-האישום באופן מיידי, שכן שמיעת הראיות חשפה בעייתיות מסוימת בראיות והביאה למיתון כתב-האישום, ובסופו של יום נראה שהנאשם כן לוקח אחריות ומביע חרטה אותנטית על מעשיו. עוד יש לקחת בחשבון את חלוף הזמן הרב מאז בוצעו העבירות, במהלכן המשיך הנאשם לעבוד באותה חברה מבלי שמעיד שוב.

17. חרף האמור, והגם שהאינטרס הציבורי מחייב להשית עונש מאסר בפועל על עובד ציבור המקבל כספי שוחד תוך ניצול תפקידו, במקרה זה עתירת ההגנה להשית על הנאשם עונש מאסר לנשיאה בעבודות שירות היא מבוססת - וזאת על בסיס השוואת עניינו של הנאשם לעניינו של פונק (גזר-הדין

1/1) שנדון במסגרת אותה פרשה. פונק הורשע על יסוד הודאתו בעבירות של לקיחת שוחד וסיוע להלבנת הון, בעת ששימש מרכז תחום עבודות חשמל במחוז מרכז של המשרד ורייבון היה מנהלו הישיר. במסגרת תפקידו פיקח פונק על עבודות החשמל ותקשורת בפרויקטים של המשרד, אישר וחתם על חשבוניות בעבור ביצוע עבודות חשמל שהוגשו לו באמצעות מנהלי הפרויקטים מטעם הקבלנים, הוא בחן את ההתאמה בין דרישות התשלום לבין הממצאים בשטח, ולאחר אישור החשבוניות על ידו, אלו הועברו לאישורו של רייבון. במהלך השנים 2013 - 2016, הוגשו לאישורו של פונק חשבוניות עבור ביצוע עבודות חשמל בארבעה פרויקטים, הוא מצא חוסר התאמה כמותית בין הדיווחים בחשבוניות לבין הביצוע, ועדכן את רייבון. רייבון אמר לפונק לאשר את טיוטות החשבוניות המנופחות עבור הקבלנים, ובשל כך שילם המשרד לקבלנים סכום עודף בשיעור של כ- 100 אלף ₪. בתמורה, הגיע רייבון למשרד של פונק בארבעה מועדים והניח במגרה מעטפות שהכילו סכום כולל של 20 אלף ₪. בנוסף, במהלך השנים לוה פונק מאות אלפי ₪ מרייבון, לפי הצעתו של רייבון, והייתה ביניהם התחשבות מורכבת של כספים, כאשר הוא סייע לרייבון, שביקש שלא יהיה דיווח לרשות לאיסור הלבנת הון.

18. כאמור, בעניינו של פונק גובש הסדר טיעון שבמרכזו ענישה של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות. בטיעוני המאשימה שם צוין מצב בריאותי כשיקול להסדר, אך פונק נמצא כשיר לביצוע עבודות שירות, ועניין מצבו הבריאותי לא הוזכר בגזר-הדין. גילו של פונק בעת גזר-הדין היה 67, והנאשם כיום הוא מבוגר ממנו - כבן 72 שנים. אמנם, בשונה מהנאשם הוא הודה בתחילת המשפט, אך כאמור, אין לזקוף לחובתו של הנאשם שבפניו את ניהול משפטו, ולא יהיה זה צודק להטיל עליו עונש חמור מזה שהוטל על פונק - אשר ביצע עבירות חמורות יותר, למצער בכל הקשור לסכום המתת וביצוע עבירות נלוות של סיוע להלבנת הון.

19. לאור כל האמור לעיל, בנסיבות רגילות העונש ההולם את מעשיו של הנאשם ואת נסיבותיו האישיות היה צריך לעמוד על 9 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. אלא, שבסופו של יום, נוכח גזר-הדין שניתן בעניינו של מעורב אחר בפרשה, ולאחר שערכתי השוואה בין השניים, מתקבלת טענת ההגנה לפיה יש לאפשר גם לנאשם לשאת את עונש המאסר בדרך של עבודות שירות.

20. **לאור אמור לעיל, אני גוזרת את דינו של הנאשם כדלקמן:**

9 חודשי מאסר בפועל לנשיאה בדרך של עבודות שירות.

עבודות השירות יבוצעו בדואר ראשון לציון (בכפוף למגבלות הרפואיות של הנאשם), או בכל מקום אחר עליו יורה הממונה, בימים ובשעות המפורטים בחוות דעת הממונה מיום 27.11.22, והחל מיום 22.2.23. במועד זה יתייצב עד השעה 8:00 במשרדי הממונה על עבודות השירות - מחוז מרכז.

על הנאשם לעדכן את משרד הממונה בכל שינוי, אם יחול, בכתובת מגוריו. כמו-כן, מובהר, כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח ובביקורות הפתע וכל הפרה בעבודות השירות תביא להפסקה מנהלית ונשיאת העונש במאסר ממש.

9 חודשי מאסר על תנאי שלא יעבור בתוך 3 שנים מהיום עבירות שוחד לפי סימן ה' לפרק ט' לחוק העונשין.

בהתאם להסדר, הוסכם על חילוט 90,000 ₪ לטובת המדינה, אשר הופקדו, וכך אני מורה.

המזכירות תעביר העתק מגזר-הדין לממונה על עבודות השירות.

הודעה זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, י"ז שבט תשפ"ג, 08 פברואר 2023, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.

חתימה